

Om Albert Engström - hämtat från Wikipedia

Biografi

Albert Engström föddes i Bäckefall i [Lönneberga socken](#) men redan 1873 flyttade familjen till [Mariannelund](#)^[3] och därifrån när han var nio år gammal flyttade familjen till [Hult](#), ett litet [stationssamhälle](#) i närheten av [Eksjö](#), där hans far blev [stationsinspektör](#).^[4]

Albert Engström kom in i fjärde klassen på [Norrköpings högre allmänna läroverk](#) 1882, där han var sekreterare i den litterära elevföreningen [Fosterländska förbundet](#).^[5] Han tog [studentexamen](#) den 11 juni 1888, varefter han skrev vers och prosa i [Eksjötidningen](#) och [Smålands Allehanda](#). På hösten 1888 svarade han på en tidningsannons och fick plats som [informator](#) hos familjen Norström i [Mullsjö](#). I september 1889 kom Engström till [Uppsala](#) för studier i [latin](#) och [grekiska](#) vid [Uppsala universitet](#), och skrev då in sig i [Östgöta nation](#). Under studietiden blev han god vän med [Bruno Liljefors](#). Efter fyra terminer slutade han sina studier i Uppsala och reste på våren 1891 hem till Hult. Tiden i Uppsala ägnade han åt [nationslivet](#), där han blev både klubbmästare och [Rolighetsminister](#) i Östgöta nation. Den 21 maj 1890 inkallades Engström till [exercis](#) på Hultsfreds slätt i Södra Vedbo kompani, vilken varade till 14 juni. I mitten av mars 1892 började Engström som frielev hos [Carl Larsson](#) på [Valands konstskola](#) i Göteborg. Han stannade där fram till vårterminens slut den 6 maj 1893. År 1895 gick Engström på [Konstakademins etsarskola](#) och tog lektioner för professor [Axel Tallberg](#). Samma år blev han även medlem i [Publicistklubben](#) i Stockholm.

I augusti 1893 återvände Engström till Göteborg, där han bodde i sin gamla bostad [Ullstorp](#) vid [Örgrytevägen](#). Han påbörjade en beställning han fått på rekommendation av Carl Larsson, att för Ölhallen Weise måla en fris med grotesker, som skulle bli en meter hög och 40 meter lång. Redan 24 augusti kunde han meddela Carl Larsson, att han fullbordat målningen och fått 500 kronor i [arvode](#).

Engström var en mycket skicklig [tecknare](#), och hans skämtteckningar med figurer som [Kolingen](#) och [Bobban](#) publicerades i tidningar som [Söndags-Nisse](#) och sedermera den egna tidningen [Strix](#), och blev på detta vis mycket kända. Han gjorde många [karikatyrer](#) av dåtidens överheter – [präster](#), [borgare](#) och [officerare](#). Man kan där se ett tydligt släktskap med [Döderhultarn](#). Som författare debuterade han 1905 med *En bok*. År 1925 blev han tillförordnad professor i teckning vid Konsthögskolan och fungerade där till år 1935.

Han var engagerad i [Folkomröstningen om rusdrycksförbud i Sverige](#) 1922. Hans sympatier låg hos nej-sidan, ett engagemang som resulterade i affischen *Kräfter kräva dessa drycker!*.

Engström inträdde i [Svea Orden](#) 1917 och stannade som broder resten av livet.

I samband med hans 60-årsdag öppnades en jubileumsutställning i [Konstakademien](#) med teckningar och akvareller.^[6] Med anledning av firandet gav han ut en berättelsesamling, "Vid en milstolpe".

Engström tillbringade under några år mycket tid på [Gotska Sandön](#), och han har skrivit ett av de mest omfattande verken om ön. Han har även gjort många [akvareller](#) och teckningar från [Roslagen](#), där han hade en ateljé på en klippa i [Grisslehamn](#). På våren 1938 försämrades Engströms syn så starkt att han successivt tvingades sluta arbeta. I samband med hundraårsdagen av Engströms födelse gav [Postverket](#) ut två frimärken med ett självporträtt av honom. Det finns Albert Engström-museum i [Eksjö](#) och Grisslehamn. Engström är representerad vid bland annat [Kalmar konstmuseum](#)^[7] och [Nationalmuseum](#)^[8].

Utmärkelser^[redigera]

Engström intogs 1901 i stockholmslogen Carl Michael av [Samfundet SHT](#), där han fick namnet Strix. År 1908 utsågs han till ordensskald för sällskapet [Pelarorden](#) i [Stockholms skärgård](#).^[9] Han invaldes i [Konstakademien](#) 1919 och var ledamot av [Svenska Akademien](#) från 1922, då han ersatte [Oscar Montelius](#) på stol nr 18. Han invaldes 1926 i Sällskapet FebruariGubbarna, stiftat 1852, ett sällskap med "kulturella intressen i angenäm och kamratlig samvaro".

Engström blev filosofie [hedersdoktor](#) i [Uppsala](#) 1927, tillsammans med [Bruno Liljefors](#).

Familj

Engström var son till lantbrukaren Laurentius (*Lars*) Erhard Engström (född 1841 i [Vånga](#), [Östergötlands län](#), död 1926 i Hult, [Jönköpings län](#)) och Antignonia Margareta (*Gonny*) Lindner (född 1843 i [Vena](#), [Kalmar län](#), död 1924 i Hult). Fadern blev sedermera tjänsteman vid [Tändsticksfabriken](#) i Mariannelund och senare stationsinspektör vid [Nässjö-Oskarshamns järnväg](#), först i Bohult och därefter i Hult från 1878 och fram till sin död.

Albert Engström träffade Sigrid Sparre i slutet av februari 1892, förlovade sig med henne samma år och de gifte sig 23 september 1894. Barn: Malin (1897–1967), Lisa (1901–1982) och Lars-Bruno (1910–1972). Malin var under åren 1916–1918 [förlovad](#) med [Evert Taube](#).

Engströms kända syskon var år 1890: Fredrik Laurentius född 1871 i Lönneberga, Antignonia Maria Hildegard, född 1873 i Hässleby, [Jönköpings län](#), Signe Antignonia Eleonora, född 1879 i Hult, [Jönköpings län](#) samt Torbjörn Lars Einar, född 1887 i Hult.¹

Albert Engström begravdes söndagen den 24 november 1940 på Hults kyrkogård bredvid sina föräldrar. Jordfästningen förrättades av hans gamle vän, [hovpredikanten Gustaf Malmberg](#), som bland annat sa: "*I denna bygd har hans vagga stått. Nu kommer han åter från det skiftande livet för att gå till vila vid fars och mors sida. Ett människoliv är avslutat, rikt och sällsamt som en saga, underbarare än den, som spände sin skimrande himmel över den lille läsande gossen i stationshuset...*".